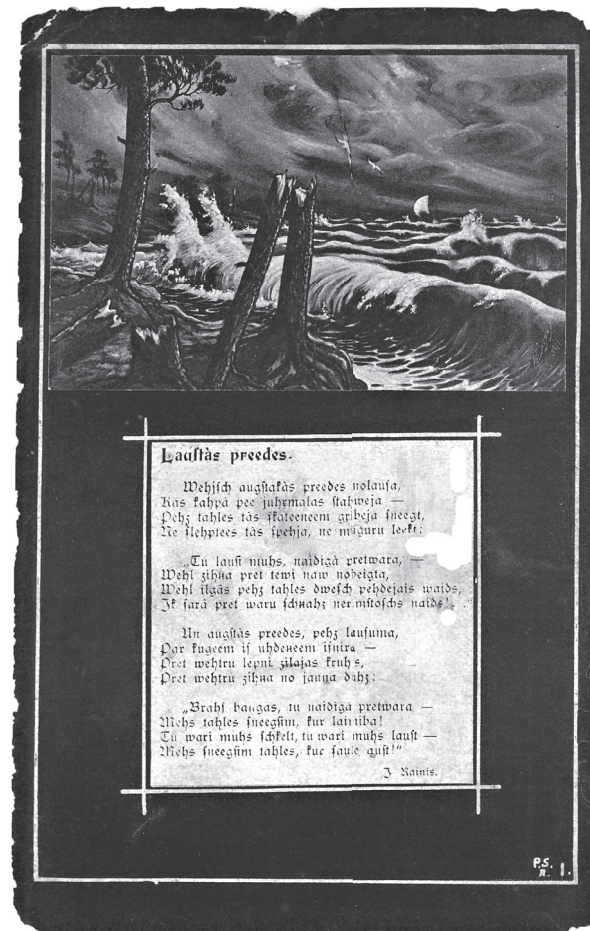

Sirds zin, kas nevaldāms cilvēces gars,
Prāts zin, kas dzelžus salauzošs spars,
Tie salauzīs vārgu, – lūk, to es zinu,
Lūk, to es mūžam un mūžam jums minu!

▲ PASTKARTE LAUZTĀS PRIEDĒS, NO KRĀJUMA
TĀLAS NOSKAŅAS ZILĀ VAKARĀ

◀ RAINIS SLOBODSKĀ TRIMDAS LAIKĀ

Svešumā un tālumā
visa jaunība nāk biežāk
un paliek ilgāk atmiņā...

Uz tevi es runāju, sirds, tu "viena, kas mīlēja".
Uz jums es runāju – tiem, kas neaizmirst.

Nepūlaties aizmirst prasošo, pārmetošo pagātņi
un zināt tik tagadni, – kas pagātņi piemin, zina nākotni,
kura par tagadni ir vairāka. – No tālienes un no sāpēm
redz arī tagadnes dzīvi skaidrāk kā no tuvienes un prieka;
redz, kā no dziļuma un plašuma pamatšķira augdama tura
un ceļ visu dzīvi. Ne šķirai vien, arī tautai visa nākotne
ir tikai neatlaidīgā uz priekšu iešanā. –
Skatāties rūsu debesmalā, tur ir tie, kas aizgāja un nāks.

Visi un viens

Vai tādēļ vien jau es būtu viens,
Ka esmu dziļā vientulībā,
Ka nošķirts dziļās svešuma zemēs?
Vai tādēļ vien lai es būtu skumjš
Un nolaistu galvu?

Zem pelniem

Ej, sadedz un spīdi
Jel vienu brīdi!
Lai nebūtu tevīm mūžam ko žēlot,
Ka spēji tikai zem pelniem kvēlot.

Pie dzīvības katliem

...Dzīvība vārās,
Vecs top par jaunu, –
Kursim tās krāsnis,
Kur kurais stāvam,
Kur nomesti topam
No lielās strāvas!
Viss viens, kurā pusē
Verd dzīvība straujāk –
Rietumos, austrumos,
Ziemeļos, dienvidos,
Kaut tik vien verd.

Sāpes un cerības

Mums visiem vienas sāpes
Un vienas cerības,
Kad es jums manas sūdu,
Jūs dzirdat savējas.

